

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 022604 19 Uvp
Banjaluka, 21.4.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Mire Mačkić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Z. M. iz K. V. (u daljem tekstu: tužilac), zastupanog po punomoćniku R. Č., advokatu iz B., protiv rješenja broj: ... od 8.3.2018. godine Ministarstvo (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu utvrđivanja novog procenta vojnog invaliditeta, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 022604 18 U od 21.1.2019. godine, podnesenog po Lj. S. D., advokatu iz B., u sjednici vijeća, održanoj dana 21.4.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba, podnesena protiv osporenog akta tuženog, bliže navedenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba, izjavljena protiv rješenja Odjeljenje ... O. K. V. broj: ... od 30.10.2017. godine, a u postupku revizije data saglasnost na to rješenje. Tim prvostepenim rješenjem tužiocu je i dalje priznat status RVI II kategorije, sa 100 % vojnog invaliditeta po osnovu ranjavanja, zadobijenog vršeci vojne dužnosti kao pripadnik VRS, sa pravom na ličnu invalidninu u visinu od 100 % od osnovice, ortopedskim dodatkom prvog stepena u visini od 29 % od osnovice, dodatkom za tuđu njegu i pomoć u visini od 46 % od osnovice i dopunskim materijalnim obezbjeđenjem u visini od 50 % od osnovice, počev od 1.11.2017. godine, te je tim rješenjem zamijenjeno rješenje prvostepenog organa od 21.8.2012. godine.

Odbijanje tužbe je obrazloženo razlozima nižestepenog suda da je osporeni akt pravilan i zakonit, jer da tužilac nije doveo u sumnju pravilnost istog. S obzirom da je tužilac tražio novu ocjenu vojnog invaliditeta po osnovu pogoršanja zdravstvenog stanja, radi priznavanja prava na dodatak za tuđu njegu i pomoć, da je nesumnjivo utvrđeno da je došlo do pogoršanja zdravstvenog stanja, jer je tužiocu pored vojnog invaliditeta po ocjenskoj tački T-205-b-100 % II kategorije, kao posljedice ranjavanja u predjelu slabinskog dijela kičme, te preloma IV i V slabinskog pršljenja i posljedične paralize, sada utvrđeno i T-298-v-100 % I kategorije, o čemu su ljekarske komisije dale jasno obrazloženje, što je dovelo do utvrđivanja prava na dodatak za tuđu njegu i pomoć III stepena, ali ne i do izmjene statusa vojnog invaliditeta u I kategoriju, s obzirom da tužilac nije nepokretan. Nadalje je obrazloženo da je tužilac umjereno zavisao od pomoći drugog lica u obavljanju aktivnosti svakodnevnog života i od upotrebe medicinskih pomagala u tim aktivnostima, o čemu su ljekarske komisije u prvom i drugom stepenu dale pravilne, jasne i dovoljno obrazložene nalaze. Tvrdnje tužioca da je u potpunosti nepokretan, nižestepeni sud je odbio, s obzirom na nalaz Konzilijum Z. Dr. M. Z., na kojem se zasniva i nalaz i mišljenje broj: 35-1/18 od 6.3.2018. godine ljekarske komisije u drugostepenom

postupku, jer je u tom nalazu utvrđeno da je tužilac pokretan uz pomoć pomagala i potkoljene proteze, pa kako su taj zaključak dali specijalisti Konzilijum, to se ne mogu prihvatiti navodi tužioca da dati nalaz u drugostepenom postupku nije pravilan.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija njenu zakonitost zbog razloga predviđenih članom 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Navodi da je pobijana presuda nezakonita, jer se zasniva na nepravilnom zaključku tuženog, čime su povrijeđene odredbe člana 41. i 43. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno-otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 134/11, 9/12 i 40/12, u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca), jer nije došlo do utvrđivanja statusa RVI I kategorije, s obzirom da je amputaciju potkoljenice, svojim nalazima potvrdila prvostepena i drugostepena ljekarska komisija, što je dovoljan dokaz o pogoršanju zdravstvenog stanja, a posljedično bi došlo do povećanja svih drugih prava. U konkretnom slučaju je bilo potrebno primijeniti T-122 Liste procenata vojnog invaliditeta, po osnovu koje bi se utvrdila I kategorija invaliditeta, a tako nije učinjeno prvostepenim rješenjem, osporenim aktom i pobijanom presudom. Zbog navedenog je predložio da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači, tužba uvaži i osporeni akt poništi, ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovan postupak i odlučivanje.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da su svi navodi zahtjeva već cijenjeni u osporenom aktu, a i od strane suda, zbog čega predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, kao i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, shodno odredbi člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proističe da je tužiocu priznato svojstvo RVI I kategorije, sa 100 % vojnog invaliditeta po osnovu ranjavanja, sa pripadajućim obimom prava sve do donošenja rješenja tuženog broj: 16-03/4-1-4-560-210/2012 od 21.8.2012. godine, kada mu je, u postupku revizije, utvrđen status RVI II kategorije sa 100 % vojnog invaliditeta po osnovu ranjavanja zadobijenog za vrijeme vršenja vojne dužnosti, te priznato pravo na ličnu invalidninu, ortopedski dodatak prvog stepena i dopunsko materijalno obezbjeđenje, počev od 1.9.2012. godine. To rješenje je postalo konačno i pravosnažno, pa je tužilac dana 4.10.2017. godine podnio zahtjev za utvrđivanje novog procenta, po osnovu pogoršanja zdravstvenog stanja, te o tome priložio medicinsku dokumentaciju, jer je, usljed hroničnog metaboličnog oboljenja - dijabetesa melitusa došlo do višestrukih komplikacija (retinopatija, periferna vaskulopatija), a usljed svega je nastupila gangrena lijevog stopala i izvršena hiruška intervencija u vidu potkoljene amputacije dana 4. avgusta 2017. godine.

Rješenjem prvostepenog organa od 30.10.2017. godine tužiocu je i dalje priznat status RVI II kategorije, ali mu je, pored lične invalidnine, ortopedskog dodatka prvog stepena i dopunskog materijalnog obezbjeđenja priznato i pravo na dodatak za tuđu njegu i pomoć trećeg stepena od 46 % od osnovice. To rješenje se zasniva na nalazu i mišljenju ljekarske komisije u prvom stepenu broj: 242/2017 od 23.10.2017. godine, kojim je, pored ranije utvrđenog vojnog invaliditeta po T-205-b-100 % II kategorije po osnovu ranjavanja, utvrđeno i tjelesno oštećenje po T-298-v-100 % I kategorije. Protiv tog rješenja je tužilac izjavio žalbu, smatrajući da mu je trebalo utvrditi status RVI I kategorije, čime bi ostvario i dodatak za tuđu njegu i pomoć prvog stepena. Tuženi je osporenim akatom odbio žalbu, a u postupku revizije dao saglasnost na

prvostepeno rješenje. Odluku je zasnovao na nalazu i mišljenju ljekarske komisije u drugom stepenu broj: 35/18 od 13.2.2018. godine, dopunjenog nalazom i mišljenjem broj: 35-1/18 od 6.3.2018. godine, koje je zasnovano na funkcionalnom testiranju loko-motornog aparata u Zavod ... Dr. M. Z. B., koji je u cjelosti prihvatio drugostepeni organ vještačenja, a tuženi cijenio pravilnim date nalaze drugostepene ljekarske komisije. Definitivan zaključak Ljekarskih komisija je da, bez obzira na amputaciju lijeve potkoljenice, sa posljedičnom slabošću mišića obe noge, postoji otežana pokretljivost, što nije davalo osnov za utvrđivanje statusa RVI I kategorije, ali je dovelo do utvrđivanja prava na dodatak za tuđu njegu i pomoć, jer je tužilac pokretan uz pomoć pomagala i potkoljene proteze, pa je tuženi navode žalbe cijenio neosnovanim. Pobijanom presudom je odbijena tužba, iz razloga koji su već navedeni.

Neosnovano tužilac tvrdi da je u konkretnoj situaciji trebalo primjeniti T-122 Liste Pravilnika o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 100/12), jer se ta ocjenska tačka daje kada je u pitanju amputacija jedne ruke i jedne noge, ili potpuna neupotrebljivost jedne ruke i jedne noge, što nije slučaj sa tužiocem, s obzirom da kod tužioca nije utvrđen vojni invaliditet u vezi sa povredama ruke. Pored navedenog, neosnovani su prigovori tužioca u vezi sa tvrdnjama da su upravni organi i nižestepeni sud povrijedili odredbe člana 41. i 43. Zakona o pravima boraca, koje se odnose na razvrstavanje vojnih invalida prema procentu invaliditeta i utvrđivanja prava na ličnu invalidninu, s obzirom na odredbu stav 4. člana 4. Pravilnika, kojim je propisano da, ako se usljed svih oštećenja utvrdi takav invaliditet, zbog koga je vojni invalid nepokretan i nije u stanju da vrši osnovne fiziološke potrebe, bez pomoći drugog lica, određuje se 100 % vojni invaliditet - I kategorije, kakav slučaj nije sa tužiocem, koji je pokretan, istina oteženo, zbog čega mu je pravilno utvrđena II kategorija.

Kod ovakvog stanja stvari, proizilazi da pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakovitosti, predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otppravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić